

REDACTIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria :
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napotază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA :

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

INSERTIUNILE :

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicație.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Apropierea între Maghiari și Români.

(B.) Notița ziarului „Arad és Vidéke” despre „serbătorea strălucită a frației maghiaro-române” — ori-cât de neînsemnată s'ar păre la prima privire — merită totuși a fi pusă în lumină politică.

Ziarul maghiar nu și dă seamă de valoarea faptului petrecut și înregistrat de dînsul, și ajunge ast-fel la aprecieri greșite, la regrete neînțelepte și la conlucțiuni false. Politica este fără îndoială indiferent, dacă „planul patriotic” conceput la Arad, ar fi reușit sau nu. Căci pozițiunea politică a Românilor față de Maghiari rămâne aceeași ori s'ar fi arangiat ori nu s'ar fi arangiat balul proiectat. Alte momente însă sunt importante și merită a fi scoase la iveală.

Este înainte de toate îmbucurător, că în mijlocul societății maghiare din Arad ideea de apropiere între Maghiari și Români a găsit astăzi un teren priincios. N'avem decât să ne aducem aminte de sălbătécile petrecute acum vr'o câți-va ani pe străzile Aradului contra conducătorilor români de acolo, pentru a ne da seamă de importanța politică a „planului patriotic” de astăzi.

Al doilea fapt îmbucurător este, că guvernul a spriginit prin fișpanul Urban demersurile maghiare în această direcțiune. Nu cântărește greu acest sprigin, fiind în cestiune numai o afacere neînsemnată. Inșă ținând seama de gradul mare al instrăinării între societatea maghiară și română, această afacere neînsemnată apare în altă proiecțiune; „Arad és Vidéke” o vede ca un „mare eveniment”.

Al treilea fapt îmbucurător este, că societatea română din Arad a dat în mod leal concursul său la realizarea planului. Dl Ioan Beleş, un fruntaș al Românilor aradani, a primit sarcina să tâlmăcească printre compatrioții săi dispozițiunile Maghiarilor, și îndeosebi a luat asupra sa misiunea, să obțină consimțământul episcopului Goldiș la planul patriotic. Dl R. Ciogariu, un alt fruntaș român, a intervenit ca trimis al episcopului. Va să zică, din toate părțile multă bunăvoință.

Dacă planul cu toate acestea n'a reușit, politicește nu este regretabil. Regretabil poate fi acest rezultat negativ numai pentru damele și publicul, care se ved lipsiți de o bună ocazie de petrecere. Demersurile făcute din ambe părțile nu perd nimic din valoarea lor politică prin aceste regrete.

Nereușirea poate era condiționată prin concepțiunea planului însuși. Balul este o convenire socială, la care, precum se știe, nu poți lua parte — cu sprâncenele încruntate. Trebuie deci căutat, ca să dispară mai întâiu crețele de pe frunțile bărbaților, pentru-ca damele să vină cu surisul dragălaș la bal și să-i dea festivității splendoarea cuvenită. Dacă

ar conveni mai întâiu bărbații, ei între ei, să facă cunoștință unit cu alții și să se convingă, că nici unii, nici alții nu sunt atât de rei precum au fost crezuți, poate s'ar pregăti terenul mai bine pentru realizarea intențiunilor ambelor părți și ar dispăre — fețele crunte.

Este prea adevărat, că înțelegerea politică între Maghiari și Români nu poate să se facă pe parchetul lustruit sau la masa albă. Dar convenirile sociale proiectate la Arad nici nu pot avé scopul unei înțelegeri politice.

Considerațiuni patriotice și politice mai superioare impun atât Românilor, cât și Maghiarilor înțelegerea. Ea este însă esclusă, pe cât timp societatea maghiară și cea română stau despărțite una de alta prin un zid chinezesc; trebuie deci să se facă undeva o spărtură în acest zid, pentru-ca bărbați chieși a reprezenta interesele popoarelor, din care fac parte, să se vadă și să se cunoască unit pe alții. Numai această cale poate să conducă la masa verde, unde au să se discute împreună cestiunile politice. Guvernele noastre și așa au avut și au încă păcatul a ține prea multă socoteală de curentul șovinist al societății maghiare. Dacă aceasta nu se va pute slăbi prin mijloace sociale, guvernele au să rămână tot neputincioase și în casurile când ele ar nisei spre un compromis sincer cu naționalitățile.

Autonomia catolică. *Catolicii din Ungaria mereu se trudesc să pună la cale autonomia catolică. Dela 1895 încoaice tot se adună, ba comisii, ba delegați, ba bărbați de încredere și pregătesc proiectul de autonomie și tratează cu guvernul în privința aceasta.*

Deși binecunoscută de unele cercuri maghiare, tendința catolicilor de a prinde în mrejele autonomiei catolice biserica unită, cuvenit din urmă al ministrului de culte Wlassics a fost puțin multumitor pentru catolici, prin faptul, că guvernul pune oarecari margini, restricțiuni cererilor lor.

Guvernul cere, ca autonomia să fie înființată pelângă menținerea dreptului inviolabil de patronat și de suprainspecțiune. Cercul de competență a autonomiei se va mărgini prin articolul de lege III din 1848 și XXX din 1883. — În baza acestor articoli, rolul autonomiei se reduce atât în ce privește administrarea fondurilor, fundațiunilor, cât și în privința școlilor, la control și inspecțiune.

De-asemena se susține, din partea guvernului, păstrarea situației pe baza de drept existentă, în ce privește candidarea mitropolitului român gr. cat. prin alegere.

Catolicii sunt foarte superați, că se pun piedeci autonomiei în forma plătuită de ei, și spunegă contra jidanilor și reformatilor, pe când „Pesti Napló” spune, că Ungaria e țeară interconfesională.

„Liberalii” maghiari.

Confratele nostru german din Timișoara, „Deutsches Tageblatt für Ungarn”, ocupându-se în articol de frunte

de ziua de 15 Martie, în care, acum 53 de ani s'a proclamat la Budapesta „egalitatea înainte legit”, „representanța pe baza principiului egalității”, etc., — reflectează asupra situației de azi a naționalităților din Ungaria.

„Sistemul de opresiune — zice confratele — în Ungaria este strîns unit cu partidul liberal. Acesta are puterea în mână, formează un mare partid guvernamental în țară și s'a identificat cu sistemul de maghiarisare. Asupra capului lui cade întreagă vina încurcăturilor iremediabile, cari domnesc în țară. „Liberalismul” său este o aparență de liberalism și binefacerile lui sugrumă Ungaria.

„Nici când un partid nu a înjosit și nu a discreditat într'atâta lozinca, prin care a ajuns la putere, cum o fac aceasta liberalii în Ungaria. Domnia lor este un absolutism. În fiecare comitat stau elice credincioase la paza „liberalismului”, ca el să nu se răstoarne. Generalul partidului își are reședința în Oradea-Mare și de acolo dirigează țeara după principiul: scopul sfințește mijloacele. Ear scopul este: menținerea puterii. Protecții, elice, corupție a moralei politice și publice caracterizează această putere, contra căreia se ridică acum ca o amenințătoare furtună rapida decadență economică a țării. Dar domni tot la masă înțesă stau încă, se înveselesc și serbează ziua de 15 Martie, ca o mare serbătoare, care li-a adus puterea.

„Noi, epigonii nemaghiari, nu ne putem entusiasma — pentru serbătorea liberalismului... Pentru naționalitățile din Ungaria 15 Martie a devenit deșteptătorul unor triste amintiri. Și ele se gândesc la ziua libertății, a acelor libertăți, pe care încă nu o au și pe care o așteaptă. De aceea ele stau astăzi retrase, la o parte, cu dorința și cu voința în suflet: Și pentru a noastră libertate un drum!”

Dar', ca să ajungem a ne croi „un drum pentru a noastră libertate”, după spusa confratelui german, trebuie să protestăm contra nedreptății și asuprirei, căci aceluia, care nu se ridică contra nedreptății, dreptate i-se face când e nedreptățit.

Restabilirea adevărului.

(*) Incepînd cu „Arad és Vidéke” din loc, și urmînd cu „Tribuna” din Sibiu, „Gazeta” din Brașov, apoi toate zirele ungurești din Budapesta, precum și organele d-lor Barcianu (Timișoara) și Branisce (Lugoj), nici una nu a avut obiectivitatea să stăruie asupra fondului — cauzelor adevărate — ale grevei elevilor de cursurile III și IV dela preparandia din Arad, ci s'au alarmat toate numai de urmările grevei, — eliminarea a șapte elevi. Intemiate pe acest „fapt criminal”, cum a zis Cicio, suratele dela Sibiu și Brașov, precum și fitnica timișoreană și organul din Lugoj a regulatorului tuturor cauzelor românești, au dat alarmă, precum-că membrii consistoriului din Arad, cu Episcop cu tot sunt nevrednici, plini de patimă și de dor de răsunare. Ear așa fiind, și nu se poate să fie altfel, caet o spune un doctor Stefan Cicio și tovarășii săi Măgiaș și Jurca, presed maghiare nu i-a rămas decât să tragă concluzia: să ceară cu stăruință o controlă mai severă din partea statului asupra preparandiilor române.

Indiferent de cele petrecute și basându-se numai pe efectul ce au produs scrisesele tovarășiei hamsiste-cicioiste, publicul român serios a judecat, desigur, în cauză.

Totuși, ca să se vadă odată clar întreaga grevă și dacă au existat motive etice, ca nechemății să alarmeze lumea prin denunțări false, vom stărui aci asupra chipului cum s'a înscenat așa zisa grevă.

Când era să se pună în practică noul regulament privitor la societatea de lectură, conducătorul de drept al societății, profesorul de limba și literatura română, se pomenește d'odată, că elevii din cursul III și IV, la un semn dat, părăsesc sala strigînd, că nu se supun regulamentului, ci cer drepturi și pentru elevii din cursul I și II. Aceasta din motivul, ca, avînd atunci majoritate asupra cursurilor teologice, birourul societății să se constituie după placul lor.

D'aci încolo ei refuză de a participa nu numai la constituirea societății de lectură, dar nu vor să mai meargă nici la cursuri, pînă-ce consistorul nu le va face după plac.

Ce-i rămănea consistorului? Ceea-ce a și făcut: să cerce a-i aduce la reson. S'a ținut conferență profesorală, senatul școlar s'a convocat de urgență, și fiind-că directorul Hamsea a declarat, că el nu poate face nimic — (ba nici n'a stat la lucru, ci s'a dus să facă chef de zăpostire, lăsatul postului, la mănăstire, însoțit de Măgiaș și Cicio), s'a numit comisar consistorial în persoana d-lui P. Truța, și, lucru natural, capii grevei au fost eliminați și relegați, avînd la pasivul lor nu numai greva, dar și batjocorirea preotului, care se dusesse la institut să mărturisască tineretul.

La cursuri însă nici d'aci încolo n'au voit să meargă, ci zina întreaga era cînd la Arad Kőzlöny, când la Cicio, când la inspectorul Varjassy. Ear consistorul, aflînd că este instigare miserabilă la mijloc, că dintre bieții tineri cei mai mulți sunt seduși, li-a acordat 8 zile pentru a-și trage seama. Pe recalcitranții eliminați i-a scos însă din institut, după care ceilalți apoi au și revenit la sentimente mai bune, au reluat cursurile și azi este ordine exemplară.

Putea să se găsească un episcop și un consistor, care să facă mai bine? Era de admis, ca consistorul și Episcopul să se pună caprițului unor minori, cari — și acesta este un moment principal — luptau pentru pretinse drepturi ale unor colegi ai lor (cei din cursurile I și II), dintre cari nici unul, cu nici un cuvînt n'a reclamat aceste drepturi, ci în tot decursul grevei colegiilor lor „luptători” au avut o conduită exemplară și nici unuia nu i-a venit în minte să se solidarizeze cu greviștii, huiduitorii preotului venit în institut să și exerciteze serviciul sfînt, și denunțauți pe la inspectorul școlar maghiar, pe la foile șoviniste și la uniutul Cicio.

Instigatorii, autorii intelectuali ai grevei, vor fi și în chip oficios dovediți, căci consistorul plenar a dat mandat imperios, să se pornească cercetare și contra profesorilor cari au alimentat greva. Nu este adică întîmplător faptul, că pe la inspectorul regesc, pe la foile maghiare giasul îl purtau nepotul profesorului Ceotea și un protegent al d-lui Hamsea, după-cum de asemeni bine se știe și rolul individului cu existență catolică, care conduce pe tineri la Cicio. D'asemeni este vedit, că d'asupra întregii greve plana spiritul nefast al lui Ceotea, care prin câți-va oameni de ai săi a vîrît și printre învîțători zavistia, tendința de separatism și acea antipatie față de proștîme, pe urma căreia avem de înregistrat atâtea neînțelegeri regretabile și trecări păgubitoare între statul preofesc și cel învățătoresc.

Dacă și după-ce știu acestea, se vor găsi Români, cari să afirme că greva a avut un caracter ideal, apoi desigur acești Români sunt dacă nu dușmani ai biserice: ortodoxe, apoi desigur niște agenți provocători de cea mai păcătoasă specie.

Din Dietă.

În ședința de Joui, 14 l. c., s'a început dezbaterile în Dietă asupra *apropriiunii* (proiectul de lege al bugetului guvernului pe anul 1901). După referențul Szabó Imre a vorbit independentistul Barta Ödön, care a făcut aspră critică bugetului peste tot. „Guvernul, — a zis oratorul, — care a urcat cvota și care sarcini peste sarcini îngreunădește asupra poporului, nu merită nici încrederea majorității”.

Al doilea orator a fost guvernamental Kullmann János, care, inspirat și el de „idealurile” opoziției, a stăruit pentru *independența* vamală a Ungariei, ceea-ce a surprins în câțva atât pe „liberali”, cât și pe kossuthiști.

După el și-a spus vederile asupra proiectului de buget „partidul popular” prin deputații contele Zichy János și abatele Molnár János. Mai întâi a vorbit contele Zichy, care a rostit o lungă filipică în contra „liberalismului” unguresc și a atacat strașnic gospodăria guvernului. Ear' abatele Molnár a înșirat cazuri speciale despre abuzurile săvârșite de autorități în multe părți ale țării, cum și despre goana ce se face în contra partidului popular, care nu poate — zice — să aibă nici cea mai mică încredere în guvern și în isprăvile acestuia.

Tot în contra bugetului a vorbit apoi și deputatul Csávolszky Lajos.

Ear' la urmă a răspuns ministrul-president Széll, respingând atacurile opoziționalilor. „Adevărat, că suntem în drept să ne desfacem de Austria — a zis prim-ministrul Széll, — dar' asta nu e nici decât în interesul nostru”. Ear', reflectând vorbirii contelei Zichy János, ministrul-president a declarat, că guvernul a trebuit să facă datorii, căci a avut să clădească școli și drumuri de fer în țeară.

În considerarea zilei de 15 Martie, ziua „libertății”, — Dieta ungară n'a ținut erl ședință, ci a rămas ca azi (Sâmbătă) să continue dezbaterile asupra *apropriiunii*.

Căpeteniile Bulgariei.

După o criză îndelungată și după zădărnica încercare a lui Petrov, de-a compune un guvern cu programul său, de-a readuce liniște și ordine în țeară și de-a reda țării un nume bun înaintea străinătății: Bulgaria își are azi constituit un guvern nou, sub președinția faimosului Karavelow.

Cine cunoaște însă mai deaproape pe noi oameni dela cărma de azi a Bulgariei, — numai cuvânt de felicitare nu poate să

aibă pentru țeara turbulentă, care așa fel și-a știut rezolva criza, care de așa oameni are să se condusă, cum se prezintă noul ministriu Karavelow.

Eată anume, în ce colori se înfățișează membrii noului guvern bulgar:

Insuși ministrul președinte Karavelow este un om cu un trecut foarte pătat, care a fost prins într'un timp chiar furând linguri de argint. În anul 80 a fost secretar al ministrului-president de-atunci Danciov, ear' după venirea lui Stambulow la putere, Karavelow l'a fost acestuia cel mai primejdios dușman, astfel, că Stambulow a fost silit să procedă față de el cu cea mai mare asprime, pentru a-l pune la locul său. S'au dovedit în contra lui astfel de date criminale, că pe temeiul acestora judecătorii l-au osândit la 10 ani temniță, pentru *tradare de patrie*. Oamenii lui, încrezuți în politica rusească, au pornit un rășboiu de exterminare în contra Stambulovștilor, au plănuțit asasinarea lui Stambulow, ceea-ce a și urmat în curând.

Stoilov, urmașul lui Stambulow, a liberat apoi din temniță pe Karavelow și 9 luni după asta l'a pus în funcțiuni înalte. În tot timpul acesta, Karavelow neîntrerupt a agit spiritele pentru „causa” comitetului revoluționar bulgar și a dus o luptă vrășmașă în contra lui Petrov. — În virtutea acestor „merite” a ajuns azi acest om să conducă Bulgaria, într'o vreme atât de agitată.

Un al doilea personajiu celebru în noul cabinet Karavelow este și un anume Mihail Sarafow, ca ministru al afacerilor din lăuntru țării. Ear' acest domn e unul din cei mai primejdioși oameni de partid ai Bulgariei. E înrudit cu Sarafow Boris, președintele comitetului revoluționar, și un fanatic spriginitor al tendințelor iredentiste bulgare. Numai înainte de asta cu câteva zile oameni de-al comitetului revoluționar bulgar asasinară pe cetățeanul bogat Gusa-Niculescu Steriu Nicolov din Magorova, fiind-că acesta n'a vrut să dea o parte, ce i-se cerea, din averea sa pentru scopurile revoluționarilor. Această nouă jertfă fu un Macedo-Roman, pe care comitetele bulgare de mult deja îl osândiseră la moarte.

Când vestea despre acest nou omor politic a sosit la Sofia, noul ministru Sarafow Mihail se afla în societatea lui Ivan Belinow (acum și acesta ministru de lucrări publice) și în marea sa bucurie a scos din buzunar niște gazete și li-a dat foc în cinstea faptului, că a căzut jertfă un nou contrar al propagandei bulgare.

Gândul de căpetenie al ministrului Sarafow este acum, ca în timpul cât va fi dînsul ministru, să pună pe generalul Zancev de president al comitetului revoluționar bulgar, în locul rufei sale Boris Sarafow, pentru ochii lumii străine, îndeosebi însă, pentru-ca cu atât mai mult să poată fi în ajutorul acestui comitet hidos.

Tot cam de o pănură cu el este și noul ministru de culte și învățământ Slaveikow, care numai prin faptilui foarte puțin oneste a ajuns la această înaltă dignitate în țeară.

Și așa pe rînd luată, aproape toți membrii noului ministriu bulgar sunt recrutați din șirul elementelor celor mai perverse ale „elitei” bulgărești.

Nu e dar' tocmai anevoios lucru de ghicit: ce bine și foloase vor să rezulte pentru țeară din lucrarea publică, ce vor săvîrși asemenea elemente, câtă vreme vor sta în fruntea Bulgariei, osândită azi de toată lumea de bine!

Un Englez despre rășboiul cu Buri.

Ne aducem încă aminte, cu câtă bucurie și cu câtă sete de mărire scriau toate gazetele engleze în vremea când avu să izbucnească rășboiul anglo-bur din Africa-de-meazăzi. A trecut multă vreme de-atunci, și Englezii, trufași și puternici, din pagubelor propriie avură să învețe și să constate în fața lumii, că nu e tocmai lucru așa de ușor, să pună nici chiar ei în jug pe un popor atât de iubitor de libertate, cum sunt Buri din Africa. De mult deja, cu totul altfel vorbesc și dîșii despre rășboiul acesta și gazete engleze, cu vază mare, spun pe față, că, zău, Englezii au făcut o mare prostie, când au pornit rășboiul cu Buri.

Mai zilele trecute un vestit politician englez a publicat într'o cunoscută și lăpățită revistă engleză un articol despre curgerea rășboiului și, între altele, eată ce zice fruntașul politician englez:

„Sunt împlinite deja 18 luni, decând ține rășboiul în Africa-sudică și nici azi încă nu putem prevedea sfîrșitul lui. Din contra, în privința militară și politica situația azi e cu mult mai rea, de cum era atunci la începutul rășboiului. Engiltera pentru timp îndelungat și-a pierdut vază atât în străinătate, cât și în coloniile sale. S'a dovedit acum, că Engiltera nu e stăpână nici în pământul său propriu; mai poate ea atunci să reziste unei mari puteri oare-care? Și rușinea aceasta o ajunge tocmai într'o așa țeară, despre care Chamberlain s' a lăuda că putem s'o cucerim cât ai bate în palmi. În loc de asta, noi constatăm, că mai cu mare ușurătate și prostie nu s'a purtat încă rășboiu ca și acesta.

Causa acestui rășboiu mai întâi de toate zace în noi, în Englezi. În politica noastră față de africanderi am fost nelindurați. Am conces, ca uitănderii să ne asmuțe în contra Transvaalului, care la rîndul său a tratat pe uitănderi în chip echitabil. Politicianii nostri în tot chipul s'au pripit cu lucrul acesta. Salisbury și Chamberlain au nebnuit opinia publică engleză și au făcut-o să creadă, că armele engleze vor fi biruitoare. Asemenea autoritățile militare prea s'au grăbit să trîmbețe în lume, că rășboiul s'a terminat, care atunci însă nu numai că era în toial său, ci — o repet, — nici azi încă nu l'a se poate prevedea sfîrșitul. În rășboiul

acesta cel mai bun politician s'a dovedit Millner, guvernatorul din Capland. La început și el fusese de altă credință; când a observat însă, că, zău, Buri sunt mai tari de cum li crezuse, și-a schimbat părerea și acum insistă, să înduplece guvernul englez la împăcarea cu Buri și ca în Transvaal din nou să creeze raporturi organizate.

„Cea mai mare greșală însă, ce Englezii au săvîrșit-o este, că întreg rășboiul l-au privit numai așa peste umăr: Au votat 30 mil de oameni, 15 milioane funți sterlini și au pus un termen de trei luni pentru înfrîngerea Burilor. Abia dacă s'a găsit unul dintre 10 mil de oameni, care ar fi îndrăsnit să spună, că, zău, asta n'o fi o întreprindere așa de ușoară. Ear' acolo, acasă, presa și publicul trăiau în credință, că soldații nostri progresaază din învingere în învingere. Se publicase, că Johannesburg și Pretoria de Crăciun vor fi în mâinile noastre; ear' oamenii dela bursă contau la foioase uriașe; ca să nu poardă privilegiul de câștig, au cumpărat cu prețuri mari toate hărțile sud-africane. Tocmai în acest timp a sosit și vestea despre cele dintăiu desastre; dar nu li se dedea crezământ. Junii și feciorile noastre se imbulziau numai înainte spre Capland, ca și când acolo l'ar aștepta vreja triumfului. Când apoi săptămână de săptămână și luna de lună tot numai știri de înfrîngeri sosiau, — a intrat decepția. Dar nu voiau să asculte nici atunci glasul adevărului și credeau, că rășboiul e terminat.

„În Capland ni-am pierdut toată autoritatea; căci vedeam și cei din Capland, că înfrîngerile noastre le vestim în lume drept biruințe și au văzut mai ales ei, că comandanții nostri nici cu cele 200.000 de oameni n'au fost în stare să prindă pe De Wett.

„Eu am convingerea, că azi situația în Africa-sudică e mai critică decât ori când până acum, și ea devine cu atât mai critică, cu cât nici azi autoritățile militare nu au destul curajiu, ca să spună adevărul. Ele vor cu ori-ce preț să vestească publicului învingeri și fiind că asta nu se putea, s'au pus să arunce ca învingeri tocmai înfrîngerile suferite. Eu nu primesc nici azi pericolul în rescoala eventuală a celor din Capland, ci tocmai în desertăciunea nemăsurată a comandanților nostri militari, în slăbiciunea ministeriului din Capland și în greșelile guvernului englez. — O națiune atât de puternică, cum este nația engleză, să nu decadă într'atăta, ca să înalte la ceru pe generali bătuți, să nu preamărească ofiteri capitulați și să nu proclame eroi pe niște soldați fugari! Engiltera să aibă atăta putere morală, ca să-și recunoască pe față greșelile; să pretindă dela presa sa cuvântul adevărului și sfatul, de-a populariza regularea pacnică a chestiei sud-africane”.

Acestea sunt sfaturile înțelepte ale politicianului englez, spuse din curată inimă, la adresa bărbaților de stat ai Engilterei. Dacă în adevăr sunt azi pe cale de-a porni tratativele de pace cu fruntașii Burilor viteji, — atunci e semn, că și ei au ajuns la gânduri și idei mai bune.

Pichetul Lombard.

— După E. de A. —

În anul 1859, în decursul rășboiului purtat pentru eliberarea Lombardiei, cu câteva zile după biruința raportată asupra Austriacilor la Solferino și San-Martino, pe un drum părăsit înainta la pas, spionând împregiurimea, o ceată de călăreți.

În frunte călăria un ofiter și un sergent, scrutând muți depărtarea, gata la fiecare moment a zăi printre copaci, uniforme de austriace. În chipul acesta ajunseră la o căsuță încungurată cu plopi înalți, în pragul căreia ședea singur un băiat ca de 12 ani, lucrând la o creangă, din care voia a-și face un băț. În una din ferestrele casei făcea un stîndard mare tricolor, casa însă era goală; țărani, ce-l drept, arboraseră tricolorul, dar' s'au refugiat de frica Austriacilor. Abia zări băiatul ceata de călăreți, aruncă bățul la o parte, desvîlindu-și capul. Era un băiat frumos, cu o privire îndrăzneată; pe umeri li ondula un păr bălaiu, ear' că-

mașa desvîlită lăsa să se vadă un piept frumos.

— Ce faci, băiete? întrebă ofiterul oprind calul — de ce nu ai fugit cu familia ta?

— Eu n'am familie — răspuse băiatul — eu sunt copil găsit pe drumuri și am rămas aici să văd rășboiul.

— Ai văzut pe aici Austriaci?

— De trei zile nici urmă de ei, Signore!

Ofiterul cugetă puțin, apoi sărind din șea se îndreptă spre casă și intrând în lăuntru, peste puțin reapăru pe coperiș. Cu lorneta la ochi începă a scruta câmpia, dar' casa era prea scundă, așa că din câmpie se putea vedea numai o parte. După câteva momente de privire el dete nemulțumit din cap, apoi coborî jos.

— Trebuie să se urce cineva în unul din plopi! — zise el ajuns la soldați.

Chiar înaintea grajdului se ridica un plop mai înalt decât ceilalți; ofiterul privia când la plop, când la soldați, apoi de-odată se întoarse către băiat:

— Ai ochi buni, băete? li întrebă.
— Zărese vrabia de un mil, Signore, răspuse băiatul.

— Te ai pute urca în vîrf? întrebă din nou ofiterul arătînd plopul cu mîna.

— Cum să nu, Signore! În două minute sunt sus.

— Și mi-ai ști spune ce vezi de acolo? Sunt Austriaci? sau lucire de arme? Cai?

— Cum să nu știu!

— Și ce să-ți dau pentru acest serviciu?

— Ce să-mi dai? întrebă mirat băiatul — nimica.

Toți suntem datori a ne iubi patria; cu atât mai virtos eu, care-'s lombard!

— Ești un băiat brav! — zise ofiterul bătîndu-l pe umeri, sus dar'!

— Încă un moment — și zicînd aceasta își descălță ghetetele, aruncă chipiul în iarbă, apoi stringîndu-și cureaua, cuprinse plopul...

— Stai! — strigă ofiterul, ca și cum s'ar fi spăimîntat de ceva, întinzînd totodată mîinile ca să-l reție. Băiatul întoarse capul aruncînd o privire întrebătoare din ochii lui frumcoși asupra ofiterului...

— Nu-l nimic — urcă-te numai!

Peste puțin băiatul era în vîrf. Corpul era încă ascuns în frunziș, capul însă era afară și cum razele soarelui cădeau pe pîrul lui bălaiu, părea că e un glob de aur și era așa de mic, încât ofiterul abia-l zăria...

— Uită-te drept înainte și cât se poate de departe! strigă ofiterul. — Ear' băiatul, ca să vadă mai bine, își duse mîna la ochi.

— Ce vezi? întrebă peste puțin ofiterul.

Băiatul se uită jos, apoi formînd din mânușile lui tub, — strigă:

— Doi călăreți pe drumul de țară!

— La ce distanță?

— Ca la 1/2 de mil.

— Se mișcă?

— Nu, stau pe loc.

— Acum privește în dreapta! Ce vezi?

Băiatul esecută porunca, apoi peste câte-va momente răspuse:

— În apropierea cimiteriului văd ceva lucind, imi pare că sunt baionete.

— Oamenii nu vezi?

— Nu, poate că sunt tupilați în sămănături — în acest moment un glonț trecu șuerînd pe deasupra lui, căzînd jos de parte după casă.

— Cobori! strigă ofiterul; ești desco-perit; de altele n'am trebuință, — cobori!

— Nu mă tem, răspuse băiatul.

Noutati

Arad, 16 Martie n. 1901.

Monarhul in Ungaria. Se anunta din Viena, ca Majestatea Sa Monarhul pe la mijlocul lunii Aprilie va veni la Budapesta, unde va petrece mai mult timp.

† **Dr. Pompiliu Popescu.** Despre moartea distinsului medic bucurestean familia a dat urmatorul necrolog: „Cu jale adanca vestim desevtrirea din viata a iubitului nostru Dr. Pompiliu Popescu, in varsta de 56 ani, dupa o boala indelungata. Inmormntarea s'a facut Marti, la 12 Martie, la cimitirul Belu din Bucuresti. Fiul: Erika soara. Eugenia nascuta Petroni, ca sotie, Florica, fiica, Victor, Iosif, Ioan, Iuliu si Aurel, frati; Otilia, Maria, Eugenia, Lucretia, Elvira si Augusta, surori. Colonel C. Petroni, ca sotie, soorii; I. Ghimbășan, I. Răsovan, Bossu Șirianu, Emil Pinciu, P. Paul, Albert Richard, G. Bibescu și Barbu Păltineanu, amcați; Luisa Valeria Popescu, Maria Popescu, Elena Păltineanu și Maria Petroni, surnate.

Patriarhul Brancovici se retrage? Ziarul „Zastava“ din Neoplanta vestește, că patriarhul sârbesc Brancovici în curând se va retrage din înalta dignitate, ceea-ce ar ave să se întâmple înainte de deschiderea congresului sârbesc, care se va întruni în Maiu. După deslusirea dată de numita foaie sârbească, patriarhul e hotărât la acest pas din pricina, că guvernul unguresc n'a pus în desbatere după indicarea ordinii zi convocarea congresului.

Comisia cvota austriace. In sedinta din 14 l. c. n. casa seniorilor din Viena a ales ca membri in comisia pentru cvota austriacă pe următorii: consilierul de curte Ber. baronul Chlumetzky contele Montecucoli, contele Frideric Schönborn și baronul Schor; camera deputaților din Viena in sedinta de ieri și-a ales și ea membrii in deputațiunea pentru cvota.

Congregația comitatului Bihorului e convocată pe ziua de 20 Martie n. a. c. la Oradea-mare in sedinta ordinară de primăvară. Programul adunării va cuprinde peste 300 de puncte.

Societatea pentru fond de teatru român. Comitetul „Societății pentru fond de teatru român“ a ținut in 10 l. c. n. sedinta in Brașov, luând parte președintele Iosif Vulcan, vicepreședintele Virgil Onișiu, secretarul Vasile Goldiș, cassarul N. Petra-Petra și membrul G. Dima. Secretarul a rapor-

tat despre compunerea și tipărirea „Anuarului Societății“. Acela va cuprinde actele adunării dela Abrud și anume: Discursul de deschidere al președintelui Iosif Vulcan; lucrarea „Despre catharse“ de Dr. Valeriu Branișce, cetită la acea adunare; Raportul comitetului și al cassarului. Apoi: Incercări teatrale la Românii din Ardeal, de Vas. Goldiș. Statutele societății „Progresul“ din Făgăraș. Biografiile a 12 membri fondatori împreună cu portretele lor. Tot secretarul a prezentat lucrările pregătitoare pentru adunarea generală, care anul acesta se va ține în Șimleul-Silvaniei. In sfârșit cassarul a arătat intrările mai noue in cassă. Până in ziua aceea starea fondului a fost de: cor. 275.645, la care adaugându-se valoarea cupoanelor acțiunilor institutului „Albina“, care se vor plăti după adunarea generală în suma de cor. 5180, — starea fondului va fi de: 280.825 coroane.

Frietenie desinteresată. Primica următoarele: „Onorată Redacție! Ca publicul să fie deplin lămurit ce a putut să facă pe dl avocat Cicio a intra in tabăra „neamurilor“, v'aduc la cunoștința, că d-asa a primit nu numai să apere cauza perdută a protopopului Moise Bocșan, dar a primit să dea în judecată pe mai mulți preoți, cari i ar fi datori fosului protopop cu birul, măcar că in afaceri de bir, stole, etc. d sa ar trebui să știe — dacă nu vrea s'o știe Bocșan, — că între preoți și protopopi forul competent este consistorial, car nu judecătoria civilă. Aceștia și ca unit ar trebui s'o știe. Ear dacă o știe și tot dă mână de ajutor lui Bocșan să ne facă de ris biserica, las ca publicul să judece purtarea acestui avocat desinteresat și Român imaculat“.

Secta „nazareicilor“ între Unguri. Foaia lui Bánffy, „Magyar Szó“ e poate cea mai cinică între toate gazetele ungurești in discutarea chestiilor bisericesti din țeară, și totuși chiar și ea se vede acum indemnata să scrie la numărul de ieri, 15 Martie n.: „Secta nazarenilor într'una se lăstește. In-deosebi in orașele și in comunele din stânga Tisei. Astfel, in timpul din urmă s'au în-cuibat in comunele Hajdu Szoboszló, Kaba, Földes, Teréden și Szovát. Autoritățile au să-și petreacă cu viaă atențiune, fiindcă sub masca mișcării lor religioare ei ascund și o mișcare socialistă“.

Va veni ora și dl Bánffy cândva la gânduri mai bune? El, care între cel dintăiu poartă vina de nevoile ivite in sinul vieții creștine din țeara aceasta!?

Conferențele literare din Cernăuți. Prima conferență literară, despre „Datorințele noastre pentru viitor, din icoana trecutului“, ținută Dumineca trecută in palatul național din Cernăuți, de dl prof. Radu Sbierea te făta unui public foarte numeros, a avut un succes multămitor.

A doua conferență se ține mâne, Duminecă, tot in sala palatului național din

Cernăuți. Noul conferențiar și-a ales drept sugat: „Pecate românești“, de earl, zău, cam multe sunt la noi Românii, pretutindenți.

Nouă mină de Cărbuni in Zarand. Se anunță, că zilele acestea o societate străină a descoperit in hotarul dintre comunele Baia de Criș și Cebea o bogată mină de cărbuni, de calitate bună. Pentru exploatarea minei e pe cale de-a se înființa o societate pe acții. După raportul făcut până acum despre rezultatul scrutării la fața locului, noua mină promite foarte mult și deocamdată e vorba să se scoată dintr'insa anual un milion de măști metrice de cărbuni.

Dela universitatea din Cernăuți. La primul examen istoric-juridic, care a avut loc zilele trecute la universitatea din Cernăuți, s'au fost anunțat 29 candidați, dintre cari 15 au trecut examenul cu succes bun, 6 au fost reprobati, ear 8 s'au retras dela examen.

O bucurie ovyreiască. Toate foile ajunse in mâni jidovești, fără osebite de țeară, saltă de bucurie la vestea scoită din Franța, că adecă guvernul francez a pus in pensie pe colonelul Du Paty de Clam, care avuse un rol hotărâtor in procesul de tradare in contra căpitanului ovreu Dreyfuss. In-deosebi se bucură de asta presa jidovită din Ungaria.

Socialiștii din Banat au convocat pentru zilele de 7 și 8 Aprilie un congres in Timișoara. Programul discuțiunilor ce se vor urma este următorul: 1. Raportul delegaților; 2. Agitarea și organizarea; 3. Atitudinea muncitorilor social-democrați față ca viitoarele alegeri; 4. Serbarea zilei de 1 Maiu; 5. Presa; 6. Eventuale propuneri.

Incoronarea noului rege al Engliterei, Edward VII., după-cum se anunță din Londra, se va face in luna Maiu a anului viitor.

Un archiepiscop constiu de misiunea sa. Mitropolitul gr.-catolic Szeptycki (din Lemberg) a dispus trimiterea a vr'o 10 călugări greco-catolici, conduși chiar de secretarul mitropolitului, tot preot, la Canada, ca emigranții din Galizia, mai bine de 50.000 de oament, să nu fie lipsiți de preoți, să nu rămână nebotezați și nelngropați fără bine-cuvântarea preotească. Se vede, că acest mitropolit e constiu de starea și misiunea sa, cum ar trebui să fie fiecare prelat.

Femeile germane și vama pe cereale. Fiind vorba de urcarea vămii pe cereale in Germania, damele berlineze au ridicat in public un energie protest in contra acestei tendente. Protestul lor se termină ast-fel: „Noi, femeile germane, nu voim, ca articlul de hrană să se scumpească in chip artificial și ca prețul pânel, singura hrană a sârmanului popor, să se urce mai mult. Dacă cu-

vântul nostru nici n'ar ave ponderositatea hotărâtoare, noi vrem, cel puțin, prin intruniri in masse, prin petiții și prin nenumerate iscălituri să dăm expresie voinței noastre“.

Psul damelor germane in această privință e, in adevăr, laudabil și le servește numai spre cinste. Glasul lor, spus la această chestie, nu e al femeilor politisătoare, ci e glasul bunelor economo, cari înțeleg rostul casei și greul vieții in familie, mai virtos tutre împregiurările de azi.

Un izvor nou s'a descoperit zilele acestea la vestitele băi dela Karlsbad. Noul izvor asvire o columnă de apă in grosime de 14 centimetri, in înălțime de 5 metri și dă pe minut 1000 litri de apă „Sprudel“.

Un candidat de avocat cu praxă advocațială și care vorbește corect limba română, poate afla îndată aplicare in cancelaria avocatului Dr. Nestor Opresan din Săn-Miclăușul-mare (Nagy-Szt.-Miklos). Reflectanții să se adreseze direct numitului avocat.

Felurimi.

Mărire și decădere. —Un invetăt englez cu numele Bernard Burke mai anii trecuți a tipărit o carte, in care spune, pe baza cercetărilor sale, cum familii engleze odinioară puternice, astăzi au decăzut cu totul. Cele mai puternice familii au fost prin veacul 12, 13 și 14: familia Plantagenetilor și totuși cei din urmă decăzendenți au trăit in 1860, unul ca căpcașii de ghetete și altul ca paraciser la o biserică in Londra.

Un măcelar și un vameș au fost urmașii direcți ai unui flu de rege. Un stră-nepot al lui Oliver Cromwel a trăit in Londra ca hamal și o soră a acestuia a fost măritată după un cismar, ear alta a fost soția unui măcelar, la care era mai înainte servitoare.

Ioan conte de Traquahait, v'ăr bun cu regele Iacob IV. umbra la cerșit pe strădele Edimburgului. Lordul William Maclellan de Kirkeudbright, când la anul 1699 averea familiei a fost vindută de creditori, a devenit mănuser. La balurile familiilor mari din Edimburg el își vindea mănșile cu preț foarte bun, deoarece-ce pe atunci era datina, că după fiecare joc se luau alte mănșii noi.

La anul 1860 muri in cea mai mare miserie pe o corăbioară o d-soară bătrână, numită „princesa de Cannemara“. Ea era o nepoată a lui Richard Martin of Galway, sau altcum numit și Regele George al IV, al cărui castel era 30 miluri departe dela poarta intrării. Și el zicea, că întreg ținutul din jar e al lui, ear după 40 de ani mai târziu nu i a mai rămas atâta loc, ca să îngroape pe nepoată sa, așa că ea a fost aruncată in mare.

Astfel se înv'erte roata norocului.

ULTIME ȘTIRI.

Dismembrarea Chinei.

Washington, 15 Martie. In cercurii oficiale se crede, că China va trebui să subscrie pactul ruso-chinez relativ la Mandjuria, dacă celelalte puteri nu vor protesta corporativ in contra tendințelor Rusiei. Iscălirea acestei „invoiel“ aproape sigur ar aduce cu sine dismembrarea Chinei. Statele-Unite au căutat tot-deauna, dela început, să împiedece ori-ce pactare in secret relativ la China și vor protesta in ori-ce cas in contra unui asemenea pact.

Ciuma in Capland.

Capstadt, 15 Martie. Ciuma gravează și se lăstește in măsură îngrijitoare. Autoritățile au dispus, ca trupele să se retragă in tabere și in casarme. Casurii de îmbolnăvire in această boală infricoșată se ivesc tot mai multe și in Europa. Până acum au murit într'insa 37 bolnavi. S'a început o generală altoire in contra boalei, care s'a ivit acum și in Malmesburg.

S'au luat măsurile cele mai întinse pentru împiedecarea ei in toate părțile.

Editor. Aurel Popovici Barcianu. Red: respuns: Ioan Russu Șirianu.

— Cobori! când îți zic.. — dar stai! ce vezi in stânga?

Băiatul privi in stânga, dar in acel moment un nou șuer brăzdă aerul, mult mai jos decât celalalt. Băiatul se cutremură.

Maledetto! strigă el — chiar pe mine și-au pus ochii! — Glonțul trecu — chiar pe lângă mine.

— Jos! strigă ofșterul supărat.

— La moment, signore; — voești să știi ce se vede in stânga?

— Da — in stânga, dar cobori odată!

— In stânga — strigă băiatul scoțându-și peptul dintre crengi—acolo lângă o capelă, așa se vede ca și... un sl treilea șuerat se auzi și in acel moment băiatul lunecă puțin in jos ținându-se de crengi, apoi căzu cu brațele întinse la pământ.

— Drace! — strigă ofșterul alergând la el.

Băiatul se mai svêrcoli puțin, apoi se întinse pe spate; din partea stângă a peptului hăjbăia înec sângerale ca un mic izvor. Doi soldați sărind de pe cal alergară la el, pe când oficerul pleacă de-asupra lui și desvêlia cămașa sângerată...

— Glonțul a intrat in plămânul stâng — e mort, zise el abătut.

— E mort! strigă sergentul.

— Ah! sërman copil, brav copil — oftă ofșterul! Curaj! Curaj! — Dar pe când zicea „curaj“ și apăsa batista pe rana sângerândă, ochii băiatului se întoarseră pe dos, pe când frumosul lui cap căzu la o parte — era mort! Ofșterul deveni palid — un moment el privi înlemnit micul cadavru murmurând:

— Sërman băiat, sërman băiat! Apoi îndreptându-se spre casă, ridică din fereastră stindardul tricolor și acoperi ca cu un lînțoliu, corpul băiatului lăsând liberă numai fața lui.

In acel timp sergentul adună ghetetele, chipiul, bățul și cutitașul lui și le așeză frumos lângă dînsul. Mai priviră încă câteva momente tăcuți cadavrul, apoi zise ofșterul:

— Vom trimite ambulanta! A murit ca soldat, il vor inmormenta deci soldații!

O ultimă sărutare îl trimise cu mâna, apoi strigă:

— Încălcești! și ceata de că'reț, plecă in galopp pe drumul pe care a venit.

Soarele era gata de-a apune, când Italianii începură a inainta spre dușmn. Pe drumul parcurs de călăreți, acum pășia in lungi șire un regiment de bersaglieri, care cu câteva zile înainte udase cu sânge in

mod eroic colina dela Săn-Martino. Vestea despre moartea băiatului s'a lăfit încă înainte de părăsirea taberei.

Drumul ducea numai la câțiva pași dela casă și când ofșterul dela primul batalion zăriră micul cadavru sub plop, lungit in iarbă și acoperit cu stindardul tricolor, au salutat cu săbiile, ear soldații presentară armele. Unul din ei plecându-se a rupt câte-va flori de câmp, aruncându-le pe stindard. Și atunci soldații toți, cum treceau in șire lungi, aruncau câte o floare pe stindard.

Peste câte-va momente băiatul era acoperit cu flori și ofșterul și soldații trecând îl salutau: „Bravo, mie patriot!“ „Dumnezeu cu tine dragă!“ „Ție îți trimit aceste flori, brav băiat!“ „Adio!“—Un ofșter îl aruncă decorația sa, ear altul îl sărută pe frunte. Ear florile cădeau necentenit, acoperind cu incetul picioarele lui goale, peptul lui plin de sânge și frumosul cap cu păr bălaiu. Ear el dormia lungit in iarbă, acoperit de flori și tricolor. Pe buzele lui albite ședeau un suris dulce; părea că aude salutările soldaților și suridea de bucurie că și-a putut jertfi viața pentru patria sa iubită.

Caransebeș.

Biberach.

Publicațiune pentru imobile.

Caut pentru arândare o moșie de 1000—2000 de jugere pe mai mulți ani, cu locuință și cu edificii economice.

Caut apoi mai multe locuri, mai mari sau mai mici, plantate cu viie, provăzute cu locuință, cu colnă și cu arangeamentul trebuitor și caut tot-odată comisionar pentru vinderea acestora.

Sunt case noue de arândat cu 1 și 2 caturi, cari se pot da în schimb pentru case cu preț mai mic, sau pentru imobile cu condițiuni favorabile.

Se află în comitatul Torontal (Banat) o moșie de 1000 jugere cadastrale, cu sol ușor, negru și cu edificii îndestulitoare economice, cari sunt de exarândat pentru 12 ani; eventual se poate vinde pentru vecie cu preț avantajos și pe lângă condițiuni favorabile.

În comitatul Hunedoare se află o moșie de nobil, de 400 jugere cadastrale, bine arangeată, din care 150 jugere cad sol negru ca loc de arat, 170 jugere cad. pădure seculară, 50 jug. cad. fânaș, 20 jug. cad. pășune și 20 jug. intravilan: — cu locuință domnească, cu par, cu frumoasă grădină mare de poame, cu edificii economice acoperite cu țigă nouă, cu „fundus instructus“ și cu vite necesare, — din cauza morții se vinde cu un preț ne mai pomenit de ieftin și poate fi cumpărată numai de cât, eventual se poate schimba și pentru o casă în preț de 40—45 mil fl.

În nemijlocită apropiere de Arad se află de vânzare o moșie, pământ de prima clasă de 320 jugere ungurești, provăzută cu locuință foarte bună și cu edificii economice, eventual împreună cu „fundus instructus“, pe lângă foarte bune condiții de plată și cu preț avantajos. La cumpărare se cere suma de 30 mil fl. în bani gata, ear' restul sumei se poate plăti în rate de mai mulți ani.

Tot în apropiere de Arad se află de vânzare pe vecie o moșie de 320 jugere ungurești, comasate și de cea mai bună calitate, cu locuință frumoasă și cu edificii economice bune. Se vinde ieftin și cu preț foarte avantajos.

O altă moșie de 550 jugere ungurești din comitatul Aradului, de calitate bună, provăzută cu locuință domnească, cu grădină frumoasă de legume și cu tot felul de edificii economice. Prețul din urmă e 100.000 fl. Moșia are o sarcină de 40.000 fl., care se poate primi și se poate plăti în rate mici.

Afară de astea mai sunt încă de vânzare mai multe moșii mai mari și mai mici.

În suburbiul Aradului, în Poltura, se vinde din mână liberă o viie de 5 ani cu plantațiune americană, care rodește deja, cu un teritoriu de 10 jugere ungurești, cu locuință domnească, cu colnă și cu arangeament complet. Se vinde cu preț avantajos și pe lângă condițiuni bune.

Am încă la mine însărcinare de-a vinde vii de deal mai mari și mai mici; apoi vii plantate și roditoare, altele cari acum se plantează și altele cari rodesc deja, cu locuințe domnești, cu colne și cu tot arangeamentul. Se vînd cu prețuri avantajose și pe lângă condițiuni de plată favorabile.

Caut apoi spre cumpărare o vie mai mare în Gioroc sau în Miniș, cu locuință, colnă și cu arangeament; vița poate fi, în parte, și plantată.

Sunt apoi însărcinat de-a vinde mai multe case noue de arândat, mai mici și mai mari, la cari avantajul cel mai mare e, că se pot cumpăra cu bani puțini, ear' restul se poate plăti sau șterge din venitul arândei.

Primesc asupra mea îndatorirea de-a vinde și de a mijloci punctual vânzarea de tot felul de case, și rog on. public să mă învrednicească cu încrederea sa în asemenea afaceri:

Cu deslușiri mai amănunțite servește: 574 3—4

CAROL ROSENBERG
Arad, strada Eötvös Nr. 12.

Resultat minunat!

Absint		Alaș
Anisete	<p>Nu e mai dulce!</p> <p>ca lichorul de casă, pe care fiecare damă în mod ușor îl poate prepara.</p> <p>Prețul unei sticlețe e 60 fleri.</p> <p>care e de ajuns la prepararea unui litru de lichor fin.</p> <p>Vojtek și Weisz</p> <p>prăvălie de drogherie și parfumerie în</p> <p>ARAD.</p>	Nuci
Benedictin		Cafea
Chatreuse		Maraschino
Caracao		Portocale
Rum		Vanilie

Mulțumire generală!

373 4—10

A apărut

și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fler
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățator; aprobat de Ven. Consistor ilustrată cu chărți geografice	—	—70
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean,	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	—80,
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov.	—	2.50
7.) „Războiul pentru neatârnată“ de George Coșbuc.	—	1.20
8.) „Vieritul“ — de Petru Vancu,	—	1.—
9.) „Teoria Dramel“ — de Dr. Iosif Blaga.	—	3.60
10.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu.	—	1.60
11.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț.	—	5.—
12.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul,	—	1.50
13.) Instrucțiuni populare populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz	—	1.20
14.) „Ioan Botezătorul, tragedie în 5 acte și un preludiv tradusă de Il. Chendi și C. Sandu după Hermann Sudermann	—	2.—
15.) Henric Ibsen „Ziua Invierei“ Epilog dramatic în 3 acte traducere de Il. Chendi și C. Sandu	—	1.—

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.